

לך לך חט"ו שיחה ב'

התורה מספרת על עבודת האבות כו' שלפני מ"ת, כי גם לאחר מ"ת הסדר הוא שתחילה מגיעים לתורה כפי שהיא בערך העולם, ורק אח"כ מגיעים לתורה שלמעלה מהעולם.

ידוע החילוק בין התומ"צ שקיימו האבות להתורה ומצוות שלאחרי מ"ת, שדוקא לאחרי מתן תורה ע"י הציווי של הקב"ה ניתן הכח להגיע לעצם התורה שלמעלה לגמרי מהעולם. וא"כ צריך להבין מדוע מזכירים בתורה את עבודת האבות, יציאת מצרים וכו', איך זה נוגע לעבודת בני ישראל לאחרי מתן תורה?

והביאור: הסדר הוא שלפני שמגיעים לתורה שלמעלה ממציות העולם, צריך תחילה להגיע לתורה כפי שהיא בערך ומתלבשת בעולם. ע"ד שלפני מתן תורה הגיעו האבות לשרשם – המדריגה הכי גבוהה שהיו יכולים להגיע אליה בכח עצמם.

וגם לאחרי מתן תורה ישנו מעין זה בסדר הבנת התורה, שכשבן חמש למקרא לומד הוא מבין את תארי ה' כפשוטם, ולכאורה הרי זה היפך האמת, שהרי "אין לו דמות הגוף וכו'", אלא שגם הבנת הבן חמש למקרא הוא אמת, שהרי מבין שגם ביד גשמי העיקר אינו הבשר והעצמות אלא הכח הרוחני שביד. וא"כ תחילה לומד את התורה כפי שהיא מתלבשת בפשט כפי המובן לבן חמש למקרא, ורק אח"כ מבין באופן נעלה יותר, ועד שמגיע להבנה דסודות התורה שלמעלה מהבריאה.

וענין זה שלכל לראש צריך להיות המשכה שלפ"ע העולמות ורק אח"כ יכולה להיות המשכה שלמעלה מעולמות הוא (לא רק מצד המטה, אלא) מצד זה שלמעלה כן הוא הסדר, שתחילה בא אור מצומצם ואח"כ עצם האור (ע"ד המשל בד"ה לכה דודי תרפ"ט) וכן בתורה, שתחילה לומדים פשט ואח"כ רמז דרוש וסוד.